

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viridarivm Sanctorvm

Ex Menæis Græcorum lectum, translatu[m] et Annotationib. similibusq[ue]
passim, historijs Latinis, Græcis; editis, ineditis illustratum

Rader, Matthäus

Avgvstae Vindelicoꝝ, 1607

S. Menignvs Fvlllo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43013

bauit, alios erudiuit, Christo linguam vicariam exhibuit, commissumq̄, sibi gregem rexit, & intra triennium pontificatus beata potitus pace, ad Dominum est translatus.

ANNO TATIO.

Huius acta Theophanes in historia sua complectitur, & Baronius Annali 8. multis locis refert. An est is cui Ioannes Euiratus inscripsit Limonarium seu pratum spirituale, & quem Photius in bibliotheca laudat? Ita C. Baronius affirmat, qui non pauca de hoc in Martyrol.

35. Martii.

S. MENIGNVS
FV LLO.

*Menelogi-
um &
Martyrol.
Rom. eod.
die.*

Decii Imperio saeva in Christianos extitit tempestas. Qui Asiam prouinciam procurabat, exitialis erat, & ingenio ferocissimus. Ergo cum oram maritimam obiret, quoscunque ibi ex Christi disciplina reperit, caesos flagris, robore inclusos, opaco carceri mancipauit. Nocte appetente omnes in vinculis simul in has voces eruperunt: Domine rex caelestis, qui principem Apostolorum tuorum Petrum, olim per angelum a vinculis & custodia per quietem sine tumultu liberaisti, nobis quoque
auxilium

auxillium præsta, & eripe nos ex his pedicis
& cæco carcere, vt & ij qui nomen tuum
contemnunt, intelligant, te solum Deum
& sempiternum esse Imperatorem. Hæc
illis precantibus, adstitit iudiciorum præses
Dominus, pulsisque tenebris, splendore
totum carcerem illustravit, illosque com-
pellavit: fidite, & ne formidate: ego enim
vobiscum sum: & repente vincula, non se-
cus ac cera, defluxêre, carcerque sponte pa-
tuit: Et Dominus adiecit: abite hinc, &
prædicate vbique gentium potentiam me-
am, atque ita in cœlum rediit. Illi verò e-
gressi sunt ex carcere. Mane custodes om-
nes carcerem ingressi, cum salua signa por-
tæ offenderent, neminem tamen intus cer-
nerent, egressi: O potentiam, exclamant,
Christus Nazarenus de nocte ingressus, o-
mnes vinctos nobis clam eduxit. Et erant
qui admirabundi obstupescerent, alii cu-
stodes irridebant. Hæc cum B. Menignus
audiret admiratione captus, cœpit & ipse
credere, & Christi amore inflammari: ful-
loniam enim exercebat, & cum labes ve-
stium olim ad flumen elueret, audiuit vo-
cem ad se deferri, Menigne ades, magnâ
te gratiâ beabo; territus voce & confusus,
paulo post profecutus est opus: & vox de-
nuo

nuo aures eius circumsonat: Menigne a-
 des, vt videas thesaurum repositum iis qui
 diligunt nomē meum. Hic Menignus ver-
 bum non amplius adiecit, sed mox abiit,
 vestesque suo suas cuique domino reddidit,
 & se comparauit ad præsidis aduentum; qui
 cum post non multos dies ad eum locum
 venisset, & pro tribunali sedisset, auresque
 quiritantibus præbuisset, recognouit etiam
 Imperatoris contra Christianam religionē
 edictū. Tum hic planè diuinus Menignus
 generosissimè in medium profiliens, ex-
 tortum è manibus prætoris decretum in
 mille partes discerpit, pedibusque procul-
 cavit. Quod cum cernerent prætoris de-
 terrimi deteriores satellites, in terram pro-
 stratum, proculcatumque atrociter concid-
 derunt. Ergo iam prope exanimato verbe-
 ribus, præses de tribunali consurgens, O
 scelestum caput, inquit, qua fretus audaciā
 hoc designasti? Et sanctus: Christo meo:
 Et præses: arripite hunc stolidum, contu-
 macem, & refractarium, suspensumque
 equuleo laniate, & fodicate assiduè, vt vi-
 deamus, an Christus illum ereptū sit ven-
 turus, adeoque fœdè lacerarunt illum vn-
 gulis impii, vt intestina omnia per latera ap-
 parerent. Prætor interea velut theomachus,
 semper

semper martyri patienti, Deoq; maledicta
ingerebat. Sed sanctus precabundus omnia
tolerabat, vltroq; tyranno insultabat.

Tunc præses in furorem actus, agite, in-
quit, digitos, qui Imperatoris decretum di-
scerpere ausi, detruncatos minutatim con-
cidi impero. E vestigio igitur articulos ad
vsque metacarpion refecant, qui pro san-
guine lacteum liquorem profudere. Re-
trusum dein in carcerem postero die in iu-
dicium adduxere. Sed S. martyr Christum
publicè professus, & imperatorem dete-
stus, præsi di etiam illudebat, cunctosque
in admirationem adduxit. Lata tandem ca-
pitis sententia est, vt gladio puniretur. cum
ad supplicii locum tenderet, secuta virum
prosecutaque lacrymis coniux, & ingens
hominum copia. In loco iam supplicii san-
ctus cum excelsus staret, populum ad fidem
cohortatus est, vxorem tutoribus commē-
davit, & sacrosanctum, caput feriendum
præbuit. Vbi miraculum ingens spectanti-
bus visum, nam, candidam columbam ex
ore sancti martyris in cælum euolare vide-
runt, qui spectaculo percussis omnes excla-
marunt; Magnus profecto Deus Menigni,
quo populi clamore tota ciuitas contre-
muit, ita vt proconsul etiam trepidaret.

Sed

Sed ubi causam facti didicit, præcepit ut insepultus relinqueretur. Videbimus, inquit, an Deus illū suus sepultura dignaturus sit; apposueruntque excubitores, qui sacros eius exuvias corporis custodirent. Sub noctis verò conticinium, germani illius omnibus custodibus somno sepultis, truncum corporis illius ad locum à S. Martyre desideratum transtulerunt, ipsiq; fratres somno ibidem correpti obdormierunt, ubi vni ex illis visus Martyr, capitis, inquit, mei quo Christum confessus sum, properandi studio obliti estis. Experrectus ille narrauit aliis, quæ sibi à fratre dicta essent, & per densam noctem remensus iter, anceps quid faceret, hæsit; sed ubi ad locum in quo cæsus erat peruenit, illustre sidus super Martyris verticem apparuit. Accepto ergo capite gratulabundus ad fratres remeavit, quos porro progressuros prohibuit martyr, qui nobiles reliquias ibi reponi iussit; quod sit ad laudem Dei nostri, cui gloria in omnes æternitates, Amen

xvi. Martii. S. ANINAS ANACHORETA THAVMATVRS.

H 1 8